

hans Fæller selv have været med at indstille, at disse Afsnit skulde gaa ud, fordi de vare forældede. Der er Bestemmelser, der blive staaende i hans Forslag, som ikke længere ville passe paa Nogensomhelst, eller som allerede ere lovfæstede paa sit rette Sted i Værnepligtsloven af 6te Marts 1869, men jeg skal ikke nærmere gaa ind derpaa. Jeg forlanger af det ærede Medlem, at han paaviser os de Afsnit, der ere udeladte, som have nogen- somhelst Betydning til at blive staaende som Lov, og som have nogen- somhelst Betydning i alt Fald med Hensyn til de tre Ting, jeg nævnte, personlig Vælfærd, det Finansielle og Princip for Administrationen. Jeg beder navnlig det ærede Medlem paavise mig et eneste Stykke, der er udeladt, som de Herrer ikke selv ved deres Indstilling til 2den Behandling have udeladt af Hærløven. Altsaa, efter 6—7 Maanedes Overveelse ogsaa i Mar have de Herrer selv udeladt det af Hærløven, som jeg her har udeladt. Det var altsaa aldeles umuligt og unyttigt at stille det Skimmel-Skrammel, som de Herrer selv have kasseret, op som Ændringsforslag. — Jeg har tilladt mig først at stille som Hovedændring Folkethingets Forslag ved eneste Behandling, det er vor Kjøledagge, og det er derfor naturligt, at vi stille det op. Vi stille det op, idet jeg forholder mig til det som neutral Mand, henstillende, hvorvidt man vil fremme Sagen; under den Form, jeg her har foreslaet, er det naturligt, at vi have stillet vort eget Forslag i Spidsen. Det ærede Medlem siger nu, at han beklager, at det er kommet saa sent, at man derfor ikke har kunnet studere det igjennem, men han og hans Allierede have skaffet os denne nye Hærløve, som man maatte for Kuriositetens Skyld eller af hvilken anden Grund skulde give sig til at studere. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at dette Opus, der her foreligger, vil blive studeret, efter at denne Forhandling er sluttet. Jeg tror, at mangen Mand i Danmark rolig vil forsøge at sætte de Læse sammen, men jeg er vis paa, at de aldrig ville lære at udgranske den Hærløve, der kommer til at gjælde. Det lærer Menigmand ikke, men han lærer Realiteterne, naar han bruger det Materiale, her ligger for med den Anvisning, jeg skal give. Det ærede Medlem siger, at jeg er kommen for sent. Jeg har fulgt Thingets Formands Anvisning og har indleveret det hele Opus af Ændringer til Bureauet kl. 1 i gaar, og jeg veed ikke, om ikke det ærede Medlem netop har ønsket at faae Sagen forhandlet lidt hurtig, udenfor den ordinære Frist til at komme med Ændringsforslag. Jeg saae af Referatet fra sidste Møde, at han ønskede særlig hurtig Behandling, og dog beklager han, at jeg er kommen for sent. Hvem har bragt Forhandlingerne om denne vigtige Sag ind i denne Sure Andre end det ærede Medlem og hans Allierede. Reiser man altsaa mod mig som Medlem af dette Thing den Behovelse, at jeg er

kommen for sent og har forsinket de Herrer i deres Arbejde, er det uberettiget. Skjøndt Fristen var saa kort, har jeg en hel Søndag igjennem, for ikke at paadrage mig Behovelse af Noget, iagttaget den Frist, som Thingets Formand har sat. Det vil erindres af de Herrer, at dette Forslag er af et æret Medlem, det ærede Medlem for Seire (Holstein-Bedreborg), kaldt for det værste Ustykke, der endnu har eksisteret, stridende mod alle Venstres tidligere Grundsætninger. Af et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Bogense (Berntsen), er det blevet kaldt en slet Lov, af det ærede Medlem for Stege (Bojse) det Sletteste, der har ligget paa Thingets Bord, og af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) en Lov, som enhver Venstremænd maatte stemme imod. Man holdt sig i tilbøielig Afstand, 600,000 Kr. finansielt under dette og navnlig blev det stærkt betonet af flere af de nuværende Forslagsstillere, at det angreb for stærkt Folkevæbningstanken. Det er altsaa dette Forslag, jeg gaar ud fra med Hensyn til mine Ændringsforslag. De Ændringer, man nu maatte have ventet fremsatte fra den Side, maatte jo altsaa gaa ud paa at kurerer paa dette Forslag i de af mig nævnte Retninger, finansielle Medsættelser, færre faste og flere værnepligtige Befalingsmænd osv., kortere Tjenestetid og beslige. Hvorledes hanger det sammen dermed Punkt for Punkt? Med Hensyn til Forslagets Titel er der jo det Helb, at denne bliver ens i alle tre Forslag, jeg omtalte, Folkethingets, Landsstingets og det nye. Det Samme er Tilfældet med § 1; men derefter skulle vi til at lave Enighed ved Ændringer. Vi møde da først det første Afsnit med Hensyn til § 2. Der staaer nogle enkelte Læse forandrede, men de betyde, at 21 Liniebatailloner forandres til 31, at der oprettes 10 Regimentsskabe, som vi ikke have kjendt i de hidtilværende Love og ikke kjende, og at 20 Forstærkningsbatailloner nedsettes til 10. Det Sidste er et mærkeligt Punkt fra Forslagsstillernes Side. Da vi sad i Udvalget iaar, lode vi til at være enige ikke blot om 20 Forstærkningsbatailloner, men vi forbeholdt os 20 til. Det var 80 Kompagnier, med Forbehold af 80 til. Jeg vil indrømme, at dette Forbehold efter nærmere Undersøgelse af det indeværende Mandsskab efter Sessionens Udsald endnu i alt Fald vilde have nødvendiggjort Forandringer i Hærløven. Nu sige de Herrer, at de ikke engang ville gaa saa langt som Landsstinget, der har foreslaet 60 Kompagnier og 16 Kompagnier Væbning i Kjøbenhavn, men vi foreslaa her det nedfat med 20 Kompagnier, og hvad Kjøbenhavns Væbning angaar, med 8, ialt 28 Kompagnier. Er det i Retning af Folkevæbning? Til § 3 have vi Ændringer, ogsaa et Par Læse, men det betyder, at 3 Regimenter Hytteri ændres til 5, det er, at 12 Linieeskadroner ændres til 15 med Befalingsmandsskab med længere Ovelse, den længste